

ναχωρεῖ, ἀναχωρεῖ καὶ ἐνταῦθα εὐρίσκειται. Ἴσως θὰ τὸν ἀνεμένατε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, καίπερ οὐδόλως φροντίζοντες περὶ αὐτοῦ, δὲν ἀνεχώρησεν ὅμως. Θὰ ἀναχωρήσῃ μὴ φοβείσθε, ἢ μεθαύριον ἢ τὸ ἀργότερον τῇ προσεχεῖ τετάρτῃ. Καλῶς νὰ τὸν δεχθῆτε.

— Τὸ προβουλευτικὸν τμήμα ἐξέδωκε τὸ βούλευμα αὐτοῦ περὶ πικραπομπῆς τοῦ Βαχρῆ πασᾶ, τοῦ χαριτωμένου μας ἀστυνόμου, εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Τὸ συνεπαγόμενον ὅμως ἐνταλμα συλλήψεως δὲν ἐξεδόθη, ἐπομένως ὁ Βαχρῆς μένει εἰς τὸ σπῆτι του. Νῦν ὁπότε ἐξεδόθη καὶ αὐτοκρατορικὸς ἱραδὲς, καθ' ὃν ὁ Σουλτάνος ἐντέλλεται τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ καὶ αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου πεπεσμεθὰ ὅτι καὶ ἡ ἀπασχολοῦσα τὸ δημόσιον ἐνταῦθα ὑπόθεσις λήφεται τέλος καὶ ἱκανοποιηθῆσεται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πολιτεία.

— Κυρία γνωστὴ ἐν Νεοχωρίῳ, ἡ σύζυγος τοῦ κ. Μποδὲ κεντρικοῦ ταμίου τῆς αὐτοκρατορικῆς ὁδοῦ. Τραπέζης, ἐνῷ ἀνέμενε τὸν σύζυγον αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ὅπως λαβὼν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βραχίονος συνοδεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν, αἰφνης ἱκανοὶ χωροφυλακες μετὰ τινος ὑπαλλήλου τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας πλησιάζουσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐρωτῶσιν ἐὰν εἴνῃ ἡ κ. Φλερῆ. Μολονότι ἀπήντησεν εἴνῃ ἡ κ. Μποδὲ, ἐν τούτοις τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐκπληκτον τὴν συλλαμβάνουσι καὶ ζητοῦσι νὰ τὴν ὁδηγήσωσι εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Καθ' ὁδὸν ἡ κυρία ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ τοῦλάχιστον τὸν σκύλλον τῆς εἰς φιλικὴν οἰκίαν πλὴν τοῦτο οὐδόλως ἐπετράπη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Τὴν στιγμὴν ὅμως ταύτην ἀφικνεῖται γνωστός τις τῆς κυρίας, ὅστις κατῴρθησε νὰ πείσῃ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὅτι ἡ ζητούμενη δὲν εἴνῃ ἡ κυρία ἢν συνέλαβον γαυριῶντες, καὶ ἀπαλλάσσει τὴν κυρίαν τῆς κακῆς ἐνοχλήσεως. Ὁ κ. Μποδὲ ἐλθὼν ἀπετάνθη

πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ, ὃς κατὰ τὸ σύνληθες εἶπεν αὐτῷ τὸ γλαγνὶς ὀλντοῦ (λάθος). Εἰς τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἱκανοποιήθη ὁ κ. Μποδὲ, ὅστις ἀπετάθη ἤδη εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν ζητῶν ἱκανοποίησιν. Καὶ ἔπειτα παραπονούμεθα διὰ τὴν ἀστυνομίαν μας ὅτι δὲν ἐργάζεται. Ποῦ τοιοῦτος ζῆλος;

Οὕτως

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΕΙΝ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Χανία, Σεπτέμβριος

Παρατηρήθη τοῦτο κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις τῶν Κρητῶν οὐδέποτε ἡ σπανιώτατα Χριστιανοὶ περιέρχονται αἰχμάλωτοι εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων· μόνον εἰς τὴν μάχην τοῦ Βαφέ, καθ' ὅσον γνωρίζω, ἐγένετο τοιοῦτόν τι. Ἐνῷ, τούναντίον, οὐδέποτε ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῶν ἐπαναστατικῶν στρατοπέδων αἰχμάλωτοι Τούρκοι στρατιῶται, οἵτινες τοιούτων τυγχάνουσι περιποιήσεων, ὥστε ταχέως λησμονοῦσι τὴν τύχην των καὶ μακαρίζουσι τοὺς ἑαυτοῦς των. Οὐδὲ ἀφίνει ποτε ὁ Κρῆς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ νεκροῦς του νὰ πέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν· τόσον σπάνιον εἴναι τοῦτο, ὥστε ὅσας τυχὴ νὰ συμβῇ οἱ Τούρκοι τὸ θεωροῦσιν κατάρθωμα ἔκτακτον, ἀποκόπτοντες δὲ τὴν κεφαλὴν τὴν προσηλόνουν ἐπὶ λόγχης καὶ τὴν φέρουσιν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς πόλεις παρὰ τὴν σημαίαν ἀγρίως ἐπιδεικνύμενοι αὐτήν. Ἐὰν μαχόμενός τις βληθῇ ὑπὸ σφαίρας, πρώτη φροντίς τῶν παρ' αὐτὸν μαχητῶν εἴναι νὰ παραιτήσῃσι πρὸς στιγμὴν τὸ πῦρ καὶ νὰ ἐξαγάγῃσιν αὐτὸν

Αἱ λέξεις αὗται ἀκουσθεῖσαι ἐν μέτῳ φρικτῆς σιωπῆς ἀπέσπασαν ἀπὸ τῶν θεατῶν φρικτὴν ψιθυρον.

— Μὴ φοβᾶσαι, παιδί μου, θὰ σὲ βγάλωμε ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Φίλιππος ἀνορθούμενος.

— Ἐλάτε! πάρτε στυλῶματα καὶ σηκώστε αὐτὸ τὸ μαδέρι, εἶπεν εἰς τοὺς ἐργάτας δεικνύων μακρὰν δοκὴν βυθισμένην ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ χρησιμεύουσαν ὡς φυσικὸν μοχλόν.

— Δὲν θὰ κάνουμε τίποτα, κύριε ἀπήντησεν ὁ ἀρχιεργάτης κινῶν θλιβερώς τὴν κεφαλὴν. Θὰ τὰ ρίξουμε ὅλα. Γιὰ νὰ σωθῇ τὸ παιδί ἔνα μέσο ὑπάρχει, νὰ χωθοῦν 'ς τὴν τρούπα ποῦ ἐκάναμε τρεῖς ἢ τέσσαρες ἄνθρωποι χεροδύναμοι καὶ νὰ βγάλουν τὸ παιδί ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ κουνιθῇ· ἡμεῖς ἀπ' ὅξω θὰ βαστᾶμε τὰ μαδέρια μὲ γάντζους, ἀλλὰ ὅποιος πάῃ θὰ κινδυνεύσῃ 'ς τὰ γερά.

— Δὲν πειράζει, πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ, εἶπεν ἀποφασιστικῶς ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηρουργείων παρατηρῶν τοὺς ἐργάτας του. Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἔμενον ἀκίνητοι καὶ ἐσιώπων, φλόξ ἀνέβη εἰς τὸ μέτωπόν του.

— Ἐὰν ἕνας σας ἦτο ἐκεῖ ἀπὸ κάτω τί θὰ ἔλεγε γιὰ τοὺς συντρόφους του ἂν τὸν ἄφιναν; Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν τολμάει κανεὶς σας νὰ πάῃ θὰ πάω ἐγώ.

Καὶ κύπτων τὸ ὑψηλὸν του ἀνάστημα, ὁ Φίλιππος ἐπρωχώρησεν ἔρπων ὑπὸ τὰ ἑρείπια. Καὶ ὡς νὰ ἤρκει νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ θάρρος εἰς τοὺς καλοὺς

ἐκείνους ἀνθρώπους, τρεῖς ἐργάται εἰσῆλθον μετὰ τὸν κύριον Δερβλάυ, ἐνῷ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι συνεννοῦντες τὰς δυνάμεις των ἀνεσκήκωναν δι' ἀντηρίδων τὰ μαδέρια.

Ἐκ νέου ἐπῆλθε σιωπὴ. Δὲν ἤκούοντο πλέον ἢ οἱ λυγμοὶ τῆς δυστυχούς μητρὸς καὶ αἱ τραχεῖαι ἀναπνοαί, τῶν λιποθυμούντων σχεδὸν ὑπὸ τὸ βάρος ἐργατῶν. Στιγμαὶ τιναί, μακραί, ὡς αἰῶνες, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ζωὴ πέντε ἀνθρώπων ἐπαίζετο, παρῆλθον, καὶ κραυγὴ χαρᾶς ἀντήχησε. Κατασκοπισμένοι, μὲ τοὺς ὤμους καὶ τὰς χεῖρας ἑσχατισμένους, οἱ τέσσαρες ἄνθρωποι ἐξήρχοντο τῆς ὁπῆς καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὁ Φίλιππος τελευταῖος ἔφερε τὸ παιδί λιπόθυμον.

Φοβερός τριγμὸς ἀντήχησε. Τὰ μαδέρια ἀφεθέντα ἀπὸ τοὺς ἐργάτας ἔπεσαν ἐπὶ τῆς τάφρου, ἐρήμου τώρα πλέον. Ἡ μήτηρ σχεδὸν τρελλὴ διεμοίραζε τὴν χαρὰν τῆς καὶ τὴν ἀγάπην τῆς μεταξὺ τοῦ παιδιοῦ τῆς καὶ τοῦ Φίλιππου. Τὸ πλῆθος δὲ συγκεκινημένον καὶ σιωπηλὸν περιέκυκλον μὲ σεβασμὸν καὶ σωτῆρας καὶ σωθέντα.

— Ἐλα! πάρτε αὐτὸν τὸν μάγκα 'στὸ σπῆτι του καὶ εἰδοποιήστε τὸ γιατρὸ, εἶπεν εὐθύμως ὁ κύριος Δερβλάυ.

Ἐπειτα διορθώνων τὰ φορέματά του καὶ ἀναλαμβάνων τὸ ὄπλον του ὁ σιδηρουργὸς διευθύνθη πρὸς τὸ Πόντ-Α-βέον.

(ἀκολουθεῖ)

νεκρὸν ἢ τραυματίαν ἔξω τοῦ κύκλου τῆς μάχης. Εἰσι βεβαίως πολλοί, οἵτινες ζηλεύουσι τοὺς ἐν πολέμῳ πεσόντας, ἀναμφιβόλως δὲ τοιοῦτος θάνατος, καίτοι πικρὸς πάντοτε, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐνδοξὸς εἶναι καὶ ἀνώδυνος, δὲν βλέπομεν διατὶ νὰ μὴ τὸν προτιμᾷ τις παντὸς ἄλλου. Οὐχ ἤττον ζηλευτὴ εἶναι τοῦ τραυματίου ἢ τύχῃ, ὅσον καὶ ἂν ᾖ δεινὴ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκτάκτως ἐπώδυνος ἢ θέσις του. Κατὰ τὰς ἐν Ἀποκωρώνῳ γενομένας ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπαναστάσει φονικὰς μάχας, ἐνῷ νεανίαι τινες ἔσπευδον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἐνὸς ἱερέως νὰ ἀποφράξωσι τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ὑποχωροῦντας Τούρκους καὶ κατήρχοντο δρομαῖοι τὴν κλιτὺν ἐνὸς λόφου, σφαίρα τουρκικὴ ἐπλήξεν ἕνα αὐτῶν, ἀνεψιὸν μου. Ἡ σφαίρα εἰσελθούσα κάτωθεν τοῦ δεξιοῦ ὠτός, ἐξῆλθεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ τραχήλου, λαβούσα εὐτυχῶς τὴν πρὸς τὰ ὀπίσω διεύθυνσιν· ἀλλὰ καὶ οὕτω τὸ τραῦμα ἦτο καίριν. Αὐτοστιγμὴ μὲν ἐν: ὦχ! ὁ βληθεὶς ἔπεσεν αἱματόφυρτος· σκότος βαθεῖ ἐπεκάλυπεν αὐτόν· οὔτε νὰ λαλήσῃ, οὔτε νὰ κινηθῇ, οὔτε νὰ ἴδῃ ἡδύνατο, μόνον βοὴν παρατεταμένην καὶ θόρυβον ἀόριστον καὶ συγκεχυμένον ἤκουε περὶ αὐτόν. Ἀγωνία φοβερά τὸν ἐκυρίευσεν· ἠσθάνετο ὅτι ἐξῆ ἀκόμη, πᾶσαι τοῦ ὅμως αἱ προσπάθειαι ὅπως τὸ ἐκδηλωτὴ ἀπέβησαν μάταιαι καὶ πλέον ἀπηλπίσθη ὅτι θὰ ἀναζήσῃ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀπὸ τῆς διανοίας του διῆλθε πᾶν ὅ,τι τῷ ἦτο προσφιλέ· ἐνεθυμήθη, τὴν ἀγαθὴν του μητέρα, τὴν πεφιλημένην ἀδελφὴν του, τὸ γραφικὸν χωρίον του, ὅπου διῆλθε τοὺς εὐθύμους χρόνους τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ἀθυμία δὲ βαθυτάτη λύπη ἄρρητος τὸν κατεκυρίευσεν. «Νά» εἶπε καθ' ἑαυτόν, «πᾶσι πλέον ἐγὼ δὲν θὰ ξαναζήσω» καὶ πρὸ τῆς ιδέας ὅτι ἐγκαταλείπει διὰ παντὸς τὸν κόσμον δὲν ἡδυνήθη νὰ μὴ κλαύσῃ μέσα του πικρά, ἀπηλπισμένος δὲ ἀφέθη εἰς τὸν θάνατον, ὡς ἐνόμιζε. Οἱ καλοὶ του σύντροφοι ἔσπευσαν νὰ τὸν πάρουν, ὅτε δὲ συνῆλθεν, εὗρέθη εἰς τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τὴν περιθαλψιν τῆς φιλοστόργου μητρός του. Ἐτυχὲ τῆς προσηκούσης θεραπείας, χάρις δὲ εἰς τὸν ἰσχυρὸν ὀργανισμόν του διετώθη καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἦτο ἐκτὸς κινδύνου. Σήμερον πλήρως υγείας φέρει τὴν ἐνδοξὸν οὐλὴν καὶ γελῶν ἀναμνησκαται τὸν γελοῖον, ὡς λέγει, ἐκείνον τρόπον του καὶ κατακρίνει ἑαυτόν διὰ τὴν μικροψυχίαν, ἣν ἔδειξεν, ὅτε ἐπίστευσεν, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ. Ἐν τούτοις δύναται νομίζομεν, καὶ νὰ καυχῇ, ὅτι εἶδε τοὺς προθαλάμους τῶν σκοτεινῶν τοῦ θανάτου μεγάρων.

Ἄλλοτε, καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀκόμῃ ἐπαναστάσεως, ὁ πόλεμος ἦτο δυσχερέστατος εἰς τοὺς Κρήτας. Φαντασθῆτε αὐτοὺς μὲ τὰ ἀρχαῖα ἐκεῖνα τριπηγυαῖα τουφέκια, μὲ τοὺς κυνηγετικούς τσιφτεδες οἵτινες χωρὶς τσακμακόπετρα εἶναι ἀχρηστοί, ἡναγκασμένους νὰ πολεμῶσι κατὰ στρατοῦ τακτικῶς ὀργανωμένου, πειθαρχοῦντος καὶ ἐξοπλισμένου δι' ὀπισθογεμῶν ὅπλων, βαλλόντων ἀπὸ ἀποστάσεως, ἥτις καθιστᾷ ἀδύνατον τὰς σφαῖρας τῶν ἐπαναστατῶν ἀφινον τοὺς Τούρκους νὰ πλησιάζωσι πολὺ διὰ νὰ δύνανται νὰ τοὺς φονεύουν. Ἐν τούτοις ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους κατήγαγον τόσας νίκας περιφανεῖς, ἐξωλόθρευσαν τόσας μυριάδας Τούρκων, ἐξήντηλσαν μέχρι τοσοῦτου βαθμοῦ τὴν Πύλιν καὶ τὴν περιήγαγον εἰς τοιαύτην ἀμνηχανίαν, ὥστε νὰ ἀναγκάζηται αὕτη τὴν Κρήτην μόνην ἐγκαταλειμένην, ἀπροστάτευτον νὰ τὴν λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ φοβῇται μήπως ὠθήσῃ αὐτὴν εἰς ἐπανάστασιν. Καὶ ἔχει δίκαιον, σήμερον μάλιστα, ὅτε οἱ Κρήτες εἰσὶν ὠπλισμένοι μὲ ὀπισθογεμῇ Σασσεπῶ· διότι δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια ἢ ὁποία νὰ μὴν ἔχῃ δύο, τρία ἢ καὶ τέσσαρα, ἀνα-

λόγως τῶν μαχίμων ἀνδρῶν, οὓς περιλαμβάνει. Καὶ γνωρίζετε τί σημαίνει Σασσεπῶ εἰς χεῖρας τῶν Κρητῶν; σημαίνει ὅτι, ὅταν δὲν θέλουν, τουρκικὴ δύναμις δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς πατρίδος των, ἢ καὶ ἂν προχωρήσῃ δὲν δύναται ἐπὶ μακρὸν νὰ μείνῃ χωρὶς νὰ ἐξολοθρευθῇ. Τοῦτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον, καὶ ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς Κρήτας ἴσως, τὸ ἐννοοῦσιν οἱ ἴδιοι οἱ Τούρκοι, οἵτινες πολλάκις ἐδοκίμασαν τὸ κρητικὸν πῦρ.

Ἄλλοτε οἱ Τούρκοι ἐπίστευσαν ὅτι θὰ κατῴρθουν νὰ δαμάσωσι τὴν Κρήτην, περιβάλλοντες αὐτὴν δι' ἰσχυρὰς ἀλύσου ὀχυρωματικῶν ἔργων. Καὶ ὅπου ὑπῆρχε χωρίον πολεμικόν, ὅπου θέσις ἐπικαιρὸς καὶ στρατηγικὴ, ἰδοὺ ἡγέρθη πύργος πελώριος καὶ παρ' αὐτὸν ἄλλος, μὲ ἄλλον μικρότερον παραπέρα, χρησιμεύοντα ὡς σκοπιάν. Καὶ εἰργάζετο ἐπὶ ἔτη ὅλα ὁ τουρκικὸς στρατός, ἔδαπανήθησαν δὲ ἑκατομμύριά τινα τουρκικῶν γροσίων, ὅπως ἡ Κρήτη κατασπαρῇ ὑπὸ πολεμικῶν πύργων. Ἀλλὰ τὸ τουρκικὸν ἐπιτελεῖον δὲν ἐσκέφθη ὅτι ὅπως οὗτοι ἀποβῶσι πράγματι χρήσιμοι, ἀπρητεῖτο διαρκὴς δύναμις οὐχὶ μικρότερα τῶν 50000 ἀνδρῶν. Ἀλλ' οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔλειπον, καὶ πρὶν ριφθῇ ἡ πρώτη βολὴ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 ἀπαντες οὗτοι οἱ πύργοι ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν, ὧν πρώτη φροντίς ἦτο νὰ τοὺς κυρπολίσωσι. Καὶ σήμερον ἐπὶ τῶν ράχεων καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν κρητικῶν ὄρεων, ἴστανται εἰσέτι τὰ εἰρεπια αὐτῶν, εἰκὼν οἰκτρὰ, ἀλλ' ἐκφραστικωτάτη τῆς ἐν τῇ Νήσῳ τουρκικῆς κυριαρχίας, ἥτις καὶ αὕτη εἰρεπια κατήντησε.

Κύδων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῶν ὠραιότερων μελοδραμάτων τοῦ Θωμᾶ, σχεδὸν ἄγνωστον παρ' ἡμῖν, ὁ Ἀμλέτος—διότι καὶ αὐτὸς καθὼς καὶ ὁ δίδυμος ἀδελφός του Ὁθέλλος ἐμελοποιήθησαν παρὰ τοῦ δαιμονίου μουσουργοῦ—παίζει μεγάλο ρόλο εἰς τὰ ἐν Παρισίοις θεάτρα. Λογαριάζουν ὅτι πρὸ πενταετίας τώρα τὸ ὠραῖον μελόδραμα ἐδόθη 201 φορές, ἥτοι 13 παραστάσεις κατ' ἔτος, τοῦθ' ὅπερ ἐθεωρήθη ὡς μεγίστη ἐπιτυχία μετὰ τῶν μουσικῶν ἔργων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν παρεστάθη ὁ Προφήτης. Ἡ πρωταγωνιστοῦσα εἰς τὸ μελόδραμα αὐτὸ κυρία Ἰσαὰκ κρίνεται πολὺ ἀξία ὡς Ὁγελία καὶ συγκρίνεται μὲ τὰς πρώτας τραγουδιστριάς καὶ μὲ τὴν ἀμίμητον ἀκόμῃ Νίλσων κατὰ τὸ μουσικὸν αὐτὸ ἀριστούργημα· σχεδὸν ὅλη ἡ γαλλικὴ δημοσιογραφία ποιεῖται εὐφώνως μνείαν περὶ τῆς φωνῆς καὶ τῆς τέχνης τῆς ἐξόχου καλλιτέχιδος.

Ὅπουδ' ἦτοτε ρίψῃ τις τοὺς ὀφθαλμοὺς του εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον θὰ ἴδῃ συναθροίσεις στρατῶν, θ' ἀκούσῃ κλαγγὴν ὅπλων καὶ θὰ ὀσφρανθῇ τὴν ὁσμὴν τῆς πυρρίτιδος εἰς τοὺς ψευτοπολέμους καὶ τὰ γενικὰ γυμνάσια, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων ἴστανται οἱ βασιλεῖς. Ἐσχάτως καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας παρευρέθη εἰς τὰς ἀσκήσεις τῶν στρατιῶν του, μεθ' ὃ χάριν μικρᾶς ἀναψυχῆς μετέβη εἰς τὴν πολίχνην Στραδέλλα, ὅπου καὶ ὁ πρωθυπουργὸς αὐτοῦ Δεπρέτης διέρχεται ἐξοχικῶς τὸ θέρος. Ὁ Νέστωρ αὐτὸς τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, ὡς τὸν ὀνομάζουσι, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βασιλέως εὗρεθ' ἐν μεγάλῃ ἀδημονίᾳ, διατελὼν ἐν πολλῇ καὶ ἀγροτικῇ οὕτως εἰπεῖν ἀπλότητι εἰς τὴν ἐξοχὴν του.